

РЕШЕНИЕ

№ 24830

гр. София, 19.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в
публично заседание на 19.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Василева

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1724** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс. Образувано е по жалба на „ГРУП 666“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] представлявано от управителя В. К., подадена чрез адв. Л. К., срещу решение № 70 от 22.01.2026 г. на Министерския съвет на Република България за одобряване на помощ на кандидатите по Програмата за хуманитарно подпомагане на разселени лица от У. с предоставена временна закрила в Република България, приета с Решение № 317/2022 г. на Министерския съвет, изменена и допълнена с Решения на Министерския съвет № 535, 665, 856, 909, 963 и 1038 от 2022 г., № 141, 212, 323, 400, 454, 660, 939 от 2023 г. и № 297, 554, 890 от 2024 г. и № 115 и 201 от 2025 г., в частта му с която съобразно списък № 30 към решението, по отношение на дружеството е отказано да бъдат верифицирани нощувки – 96 броя, на лица, пребиваващи в обектите му.

С оспореното решение е одобрено доплащане на помощ на кандидати по Програмата за отчетния период от 01.02.2025 г. до 04.03.2025 г., съгласно Списък № 30, вследствие на извършено преразглеждане на проектните предложения. По отношение на жалбоподателя спорът е относно неодобрен за подпомагане нощувки, заявени за обект, стопанисван от дружеството.

В съдебното заседание, проведено на 07.04.2026 г., процесуалният представител на жалбоподателя, след запознаване с представените от ответника документи - решение № 243 от 25.03.2026 г. на Министерския съвет на Република България и списък № 32 за одобряване на доплащане на помощ на кандидатите, и с оглед допълнителната верификация на 32 броя нощувки за лицето С. Б., направи изявление за частично оттегляне на жалбата в тази част, като изрично заявява, че я поддържа в останалата част за 64 броя нощувки.

В тази връзка съдът, съобразявайки разпоредбата на чл. 155, ал. 1 от АПК, намира че са налице

предпоставките на чл. 159, т. 8 от АПК, поради което жалбата в оттеглената ѝ част следва да се остави без разглеждане, а образуваното въз основа на нея съдебно производство следва да бъде прекратено.

Ето защо предмет на съдебния контрол в настоящото производство е Решение № 70 от 22.01.2026 г. на Министерския съвет единствено в частта, с която не са верифицирани и не са одобрени за подпомагане 64 броя нощувки, заявени от „ГРУП 666“ ЕООД по Списък № 30 към решението.

В жалбата и в хода на съдебното производство жалбоподателят поддържа, че решението в оспорената част е незаконосъобразно. Навеждат се доводи, че дружеството е изпълнило изискванията на Програмата, като е предоставило нощувки на лица с временна закрила и е въвело необходимите данни в Единната система за туристическа информация. Според жалбоподателя решението не съдържа фактически и правни основания, в него не са изложени мотиви, които да обосноват размера на неверифицираните нощувки. Мотивира допуснатото нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Поддържа, че едва след постановяване на решението ма МС и след питане до министерство на туризма е получило разяснения, че не се верифицират нощувки на едно лице, поради това, че същото не е пререгистрирано в ДАБ в срок, както и, че не се верифицират нощувки за два месеца на друго лице, поради това, че е отсъствало от Република България през отчетния период.

Оспорва се правилността на извода, че за част от лицата не са налице предпоставките за подпомагане, като се поддържа, че административният орган е следвало да съобрази всички представени доказателства, включително документите относно временната закрила, регистрационните карти и данните за присъствието на лицата на територията на страната. В съдебното заседание от 19.05.2026 г. процесуалният представител на жалбоподателя представя и допълнителни писмени доказателства, включително справка от Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет и регистрационна карта, относими към лицето Ч. П./С. Р.

Претендира се отмяна на решението в оспорената част и присъждане на разноски. Представя и писмени бележки.

Ответникът – Министерският съвет на Република България, чрез процесуален представител юрк. Т., оспорва жалбата като неоснователна. Поддържа, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в предвидената форма и при спазване на административнопроизводствените правила. Излага становище, че по същество след частичното оттегляне на жалбата спорът е сведен до 64 броя нощувки, за които в административната преписка и в доклада на министъра на туризма са изложени мотиви защо не следва да бъдат верифицирани. Оспорва довода на жалбоподателя за допуснатото нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Заявява, че са налице косвени данни, че дружеството жалбоподател се е запознало с мотивите на неверифициране на заявените нощувки. По отношение на лицето К. П. се поддържа, че не са налице данни за валидна регистрационна карта към релевантния момент и че не е доказано лицето да отговаря на изискванията на Програмата. По отношение на лицето Ч./С. П./Р. ответникът сочи, че по справките, получени от компетентните органи, са установени данни за излизане на лицето от територията на Република България и липса на последващи данни за негово влизане в страната през релевантния период. Искане за отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер. Прави и възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура участва в производството чрез прокурор Тони Петрова в съдебното заседание от 19.05.2026 г., като не възразява да бъдат приобщени към доказателствения материал представените в това заседание писмени доказателства. По същество на жалбата изразява становище на за нейната основателност.

Съдът, след като обсъди становищата на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 317/20.05.2022 г. на Министерския съвет, на основание чл. 2, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците, във връзка с Решение за изпълнение (ЕС) 2022/382 на Съвета от 04.03.2022 г. за установяване на съществуването на масово навлизане на разселени лица от У. по смисъла на чл. 5 от Директива 2001/55/ЕО и за въвеждане на временна закрила, е приета Програма за хуманитарно подпомагане на разселени лица от У. с предоставена временна закрила в Република България. Програмата урежда условията и реда за предоставяне на хуманитарна помощ, включително лицата, които могат да предоставят подслон, минималните изисквания към настаняването и изхранването, реда за въвеждане на данни в ЕСТИ, както и начина на изчисляване и одобряване на помощта.

Съгласно Програмата обектите и местата за настаняване се въвеждат в Единната система за туристическа информация, като данните за настаняването и напусналите лица с временна закрила следва да бъдат въведени не по-късно от 24 часа от настаняването, съответно напускането. Изчисленията за платимия размер на помощта се базират на броя нощувки според регистрациите в ЕСТИ на настаняването лица с временна закрила за съответния отчетен период. В Програмата е предвидено още, че предварителният контрол за законосъобразност се извършва чрез служебно събиране на информация от институциите със съответната компетентност, включително ГД „Гранична полиция“, дирекция „Миграция“ на МВР, Държавната агенция за бежанците и Националната агенция за приходите, като при несъответствие между декларираните от кандидата данни и служебно събраната информация за достоверна се приема служебно събраната информация.

„ГРУП 666“ ЕООД е кандидат по Програмата, като стопанисва категоризирано място за настаняване – почивна станция „Е.“. За процесния отчетен период дружеството е заявило нощувки за подпомагане, като проектното предложение е било разгледано от оценителна комисия, определена по реда на Програмата. В хода на оценяването са извършени проверки за съответствие на заявените данни с критериите за изплащане на хуманитарните средства, включително чрез съпоставка със служебно получени данни от компетентните институции.

От представените по делото писмени доказателства и от показанията на разпитания свидетел К. Д. С., член на оценителната комисия, се установява, че оценителната комисия обработва данните, предоставени от компетентните институции, като основата на проверките е служебната информация, получена от съответните органи. Работят по обобщени данни, Свидетелят обяснява, че първичните данни се предоставят от институциите, а кандидатите въвеждат данните в ЕСТИ и в съответната система за кандидатстване. Посочва се, че при установяване на несъответствия кандидатите се уведомяват и им се предоставя възможност за възражения, като при необходимост се правят допълнителни проверки, включително при технически грешки в данните. Разказва за проверките направени по отношение на процесните лица.

По отношение на лицето К. П. от доказателствата по делото и от показанията на свидетеля се установява, че нощувките са неверифицирани поради данни, получени по служебен път от ДАБ, според които лицето не е покрило критериите на Програмата, свързани с наличието на временна закрила и пререгистрацията в изискуемия срок. Ответникът поддържа и че не е представена валидна регистрационна карта за това лице към релевантния момент.

По отношение на лицето Ч./С. П./Р. от административната преписка и становището на ответника се установява, че нощувките са неверифицирани поради служебно получени данни от Гранична полиция за излизане на лицето от територията на Република България и липса на последващи данни за влизане в страната през релевантния период

По преписката са налични писма и становища на различните министерства за съгласуване на проект на решение на Министерски съвет за одобряване на помощ и за установяване на суми за възстановяване след преизчисление и приспадането им от размера на одобрената помощ на кандидатите по Програмата за хуманитарно подпомагане на разселени лица от У. с предоставена временна закрила в Република България /наричана Програмата/. По делото е представен и доклад от министъра на туризма, с който е внесен за разглеждане и приемане проектът на решението за одобряване на помощ и за възстановяване на суми след преизчисление и приспадане от размера на одобрената помощ на кандидатите по Програмата.

Представени са от министерство на туризма, отнасящи се до „ГРУП 666“ ЕООД, документи свързани с извършените спрямо него проверки и констатации във връзка с кандидатстването му по Програмата и Решение №70 на Министерския съвет от 2026 г, а именно проектно предложение № 0037 от С. сесия 36 за отчетен период от 02 февруари 2025 г. до 04 март 2025 г.; Декларация за съответствие за отчетен период от 02 февруари 2025 г. до 04 март 2025 г., подадена в ССЕВ; оценителен лист в С. от оценката на Етап 1 - Оценка на административното съответствие и допустимостта, по проектно предложение № 0037 сесия 36 - 02 февруари 2025 г. до 04 март 2025 г.; оценителен лист в С. от оценката на Етап 2 - Техническа и финансова оценка, по проектно предложение № 0037 сесия 36 - 02 февруари 2025 г. до 04 март 2025 г.; модул Комуникация от С. по проектно предложение № 0037 сесия 36 - 02 февруари 2025 г. до 04 март 2025 г. - мотиви за взетото от оценителната комисия решение ведно със справка с лица за които не се верифицират нощувки; Протокол № 24 и Протокол № 25 от работата на Оценителната комисия по списък 30.

Представи се справка извлечение от първичните данни, предоставени на министерство на туризма, съдържаща информация за влизането и излизането на лицето П. Ч.. От СДВР, във връзка с указания на съда, е изпратено писмо, че не разполагат с данни за гранични преминавания на лицето П. Ч..

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Жалбата, в частта, в която производството не е прекратено поради частичното ѝ оттегляне, е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, за която оспорената част от акта е неблагоприятна, в предвидения от закона срок и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол по реда на АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното Решение № 70 от 22.01.2026 г. е издадено от компетентен орган. Министерският съвет е органът, който е приел Програмата за хуманитарно подпомагане на разселени лица от У. с предоставена временна закрила в Република България, на основание чл. 2, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците и във връзка с Решение за изпълнение (ЕС) 2022/382 на Съвета от 04.03.2022 г., като съгласно самата Програма помощта се одобрява с акт на Министерския съвет въз основа на извършена проверка и предложение от министъра на туризма. Следователно не е налице порок по чл. 146, т. 1 от АПК.

Актът формално е постановен в писмена форма, но в оспорената му част не съдържа достатъчно конкретни фактически основания, които да позволяват да се установи по несъмнен и проверим начин защо именно процесните 64 броя нощувки не са верифицирани. В самото решение са посочени единствено окончателно одобрените нощувки и подлежащите на изплащане суми, без индивидуализирано изложение относно всяко от спорните лица и без конкретна връзка между приетите за установени факти, доказателствата за тях и приложените критерии от Програмата. Действително мотивите на административния акт могат да се съдържат и в административната преписка, но само доколкото от нея по ясен, последователен и непротиворечив начин се извежда волята на административния орган. В случая нито от акта, нито от преписката може да се

установи с необходимата конкретика кои точно факти органът е приел за релевантни за отказа по отношение на всяко от спорните лица и по какви съображения е приел, че същите обуславят неверифициране на процесните нощувки.

Съдът отбелязва, че предоставянето на помощта се извършва с решение на Министерски съвет, взето въз основа на доклад на министъра на туризма, а отказът за предоставяне на средства за хуманитарна помощ се съобщава на кандидата и подлежи на самостоятелно обжалване по реда на АПК. В случая, с процесното решение, в оспорената част, не е постановен изричен отказ за изплащане на средства, а единствено са посочени окончателно верифицираните нощувки и дължимите за тях средства.

Следва да се посочи, че административният орган не е изпълнил задължението си да посочи конкретните факти и обстоятелства, както и да обвърже същите със съответната правна норма, довели до постановения краен резултат. Изпълнението на това задължение на органа определя рамките на неговата воля, с което гарантира правото на защита на адресата на акта, както и възможността да бъде проведен съдебен контрол за законосъобразност на оспорения акт. Липсата на обосноваване по отношение на основанията да не се верифицират част от заявените нощувки, по същество възпрепятства проверката дали правилно на дружеството е отказано подпомагане за тези нощувки. Като не следва да се приеме твърдението на ответника, че понеже има косвени данни, че дружеството се е запознало с мотивите за неверифициране на процесните нощувки, за същото е била налице възможност да разбере волята на органа. Самият ответник заявява, че данните са косвени.

Съдът съобразява, че в относимата съдебна практика по аналогични спорове е застъпено разбирането, че решенията на Министерския съвет по Програмата следва да позволяват реален съдебен контрол чрез ясно посочване на фактическите и правни основания за неверифициране на нощувки, което в случая не е сторено (решение на ВАС по адм. дело № 2314/2025 г. и решение на ВАС по адм. дело № 579/2026 г.).

В случая оспореният административен акт е незаконосъобразен и на друго основание. Действително по силата на чл. 22, т. 2 от АПК производството по раздел I, глава пета от АПК (чл. 32 - чл. 64) не се прилага за индивидуалните административни актове на МС, каквото по своя характер е процесното решение в частта относно „Груп 666“ ЕООД. В този раздел се намира нормата на чл. 59, отнасяща се до изискването за форма на индивидуалния административен акт. Поради това в процесното решение на МС е допустимо да не се съдържа изрично реквизитът по чл. 59, т. 4 от АПК - фактически и правни основания за издаване на акта. Това законодателно разрешение кореспондира с уредбата по Раздел II „Подготовка, съгласуване и внасяне на проекти на актове за разглеждане на заседание на Министерския съвет“ от Глава Трета на Устройствения правилник на МС и на неговата администрация, където е предвидено, че въпросите за разглеждане от Министерския съвет се внасят задължително с писмен доклад, подписан от вносителя и съдържащ, наред с други реквизити, причините, които налагат приемането на акта, в т. ч. мярката по правителствената програма и/или стратегическия документ, в изпълнение на която той се предлага и правното основание, на което въпросът се внася за разглеждане от МС – чл. 35, ал. 2.

Дори да приемем, че изискуемият доклад е с предназначение и последици на мотивировка на издадения от МС индивидуален административен акт, а в случая това е доклад на министъра на туризма, в който е посочено, че е извършван предварителен контрол за законосъобразност на подадените заявления чрез събиране на данни по служебен път от Главна дирекция „Гранична полиция“, дирекция „Миграция“, Държавна агенция за бежанците и НАП, не се променя факта, че МС като издател на оспореното решение има задължението да докаже фактическите

обстоятелства, на които актът му се основава, с всички допустими доказателства и доказателствени средства.

Следва да бъде съобразено, че съобразно т. 1 от Програмата помощта се предоставя на лица с регистрационна карта на чужденец, на когото е предоставена временна закрила от ДАБ към МС. По отношение на лицето К. П. от доказателствата по делото не се доказва, че са налице основания да не бъдат верифицирани нощувки, поради данни, че лицето не е покрило критериите на Програмата, свързани с пререгистрацията на временната закрила в изискуемия срок.

Установено е, че всички чужденци, които са били настанени в обекта на жалбоподателя са имали предоставена временна закрила, като следва да се отбележи, че конкретният отказ е поради това, че Каретина П. не е пререгистрирана в ДАБ. В тази връзка приложение намира Решение № 67/01.02.24 г на МС, приложено поделото, с което служебно се удължава срокът на валидност на регистрационните карти на всички чужденци от У. до 04.03.2025 г, тоест включително процесния срок, в който са заявени нощувките с отказана верификация. Именно МС е приел това решение, който се явява висш орган на изпълнителната власт – централен колегиален орган на изпълнителната власт с обща компетентност съгласно чл. 20, ал. 1 от ЗА. Същевременно ДАБ е администрация на пряко подчинение на МС (чл. 47, ал. 1 от ЗА), МС разполага с обща компетентност, а ДАБ е централен административен орган със специална компетентност, създаден от МС и поставен в негово пряко подчинение. ДАБ упражнява правомощия, които законът или акт на МС и е делегирал. Следователно Решение № 67/01.02.24 г на МС е издадено в рамките на компетентността на МС, същото не е отменено. Позоваването на ответник, че решението само по себе си не може да породи правни последици е неправилно. В Решението ясно е указано, че се удължава срокът на валидност на регистрационните карти. С Решение № 67/01.02.2024 г на МС се изменя и допълва Решение № 642 на МС от 2016 г. за утвърждаване на образци на регистрационни карти, които се издават от ДАБ при МС, изменено с Решение № 242 на МС от 2022 г и с Решение № 96 на МС от 2023 г. С решението се създава точка 3 в Решение № 642/2016 г. която гласи, че всички издадени регистрационни карти са валидни пред всички държавни институции, ако са издадени съобразно посочения образец, дори ако същите нямат печат. В този смисъл е следвало да бъдат верифицирани нощувките на чужденката, за които МС твърди, че нямат не са пререгистрирани в ДАБ, в който смисъл е решение на ВАС по адм. дело № 579/2026 г., както и решение № 33059/09.10.2025 г по адм. дело № 5695/2025 г. на АССГ и решение № 8157/27.02.2026 г по адм. дело № 11746/2025 г. на АССГ.

По отношение на лицето К. П. основанието, което системата е генерирала е лице, което не е пререгистрирано в ДАБ, а не поддържаното от ответника, изначална липса на регистрационна карта, като по делото са представени данни за продължаване на регистрацията съгласно решение на МС.

По отношение на лицето Ч./С. П./Р. ответникът поддържа, че по справки от Гранична полиция лицето е влязло и излязло от територията на страната, като след излизането си на 11.07.2022 г. няма данни за последващо влизане.

С процесното решение не се верифицират нощувки на едно лице, тъй като същото е отсъствало от РБ. Свидетелят по делото, който е бил оценител, дава показания, че не е работил с първоначална първична информация, предоставена от гранична полиция, а с информация, преработена и обобщена от Министерство на туризма, което пък подава информация на Министерски съвет за издаване на обжалваното решение. Тази информация е представена и от ответника по делото. От СДВР, във връзка с изискването ѝ от съда, на свой ред не се предоставиха данни за влизането и излизането от страната на лицето, тъй като не разполагат с тях по причина описана в писмото им. Т. е. остава недоказано, че в хода на оценяването е била налична действителна справка от

Гранична полиция, от която по безспорен начин да се установи дали украинският гражданин е напуснал Република България и не се върнал.

При това положение съдът приема, че по отношение на Ч./С. П./Р. фактическото основание за отказ също не намира достатъчна опора в събраните доказателства.

При това положение съдът не може да приеме, че материалните предпоставки за отказ от верификация са доказани.

Оспорената част от решението не съответства и на целта на закона и Програмата. Целта на Програмата е да се подпомогнат лицата, предоставили реално настаняване на разселени лица от У. с временна закрила, при спазване на условията за отчетност и контрол. Тази цел не допуска изплащане на средства за недоказани нощувки, но също така не допуска отказ на подпомагане въз основа на формално или непълно изяснено несъответствие, когато са налице документи, сочещи продължен регистрационен статус или движение на лицето. Публичният интерес изисква както защита на бюджетните средства, така и законосъобразно и обосновано признаване на помощта, когато кандидатът е изпълнил програмните изисквания и отказът не е доказан по надлежния ред.

С оглед на изложеното съдът приема, че Решение № 70 от 22.01.2026 г. на Министерския съвет, в останалата оспорена част, с която не са верифицирани 64 броя нощувки, заявени от „ГРУП 666“ ЕООД по Програмата, е постановено, при нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК - без съдържа фактическите и правни основания за издаването му, в противоречие с материалния закон и с целта на Програмата, поради което жалбата следва да бъде уважена, а решението в тази част отменено.

При този изход на спора и с оглед направеното от жалбоподателя своевременно искане за присъждане на разноски, на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на оспорващото дружество следва да бъдат присъдени сторените по делото разноски, които остават в тежест на ответника. От представените по делото доказателства се установява, че „ГРУП 666“ ЕООД е направило разноски в общ размер на 525,56 евро, от които 25,56 евро – държавна такса, и 500 евро – заплатено адвокатско възнаграждение. Доколкото същите са доказани по основание и размер, разноските следва да бъдат присъдени изцяло. Възражението за прекомерност на ответника не отговаря на изискването за мотивираност, установено в чл. 78, ал. 5 ГПК. При липса на конкретни съображения относно несъразмерността на претендираното възнаграждение съдът не дължи извършване на преценка за неговата прекомерност.

Предвид изложеното и на основание на чл. 159, т. 8 от АПК във вр. чл. 155, ал. 1 от АПК, чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 66 състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „ГРУП 666“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] представлявано от управителя В. К., подадена чрез адв. Л. К., срещу решение № 70 от 22.01.2026 г. на Министерския съвет на Република България за одобряване на помощ на кандидатите по Програмата за хуманитарно подпомагане на разселени лица от У. с предоставена временна закрила в Република България, приета с Решение № 317/2022 г. на Министерския съвет, изменена и допълнена с Решения на Министерския съвет № 535, 665, 856, 909, 963 и 1038 от 2022 г., № 141, 212, 323, 400, 454, 660, 939 от 2023 г. и № 297, 554, 890 от 2024 г. и № 115 и 201 от 2025 г., в частта му с която съобразно списък № 30 към решението, по отношение на дружеството е отказано да бъдат верифицирани нощувки – **32 броя**, на лица, пребиваващи в обектите му.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 1724/2026 г. на Административен съд София – град в посочената част.

ОТМЕНЯ Решение № 70 от 22.01.2026 г. на Министерския съвет на Република България за одобряване на помощ на кандидатите по Програмата за хуманитарно подпомагане на разселени лица от У. с предоставена временна закрила в Република България, приета с Решение № 317/2022 г. на Министерския съвет, изменена и допълнена с Решения на Министерския съвет № 535, 665, 856, 909, 963 и 1038 от 2022 г., № 141, 212, 323, 400, 454, 660, 939 от 2023 г. и № 297, 554, 890 от 2024 г. и № 115 и 201 от 2025 г., в частта му с която съобразно списък № 30 към решението, по отношение на дружеството е отказано да бъдат верифицирани нощувки – **64 броя**, на лица, пребиваващи в обектите му.

ОСЪЖДА Министерския съвет на Република България да заплати на „ГРУП 666“ ЕООД, ЕИК: [ЕИК], сумата от 525,56 евро (петстотин двадесет и пет евро и петдесет и шест евроцента), представляваща сторени по делото разноски.

Решението в прекратителната му част подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните, а в останалата част – с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: